Scris de Pr. Andrei Rimarenko
Duminică, 05 August 2018 12:16

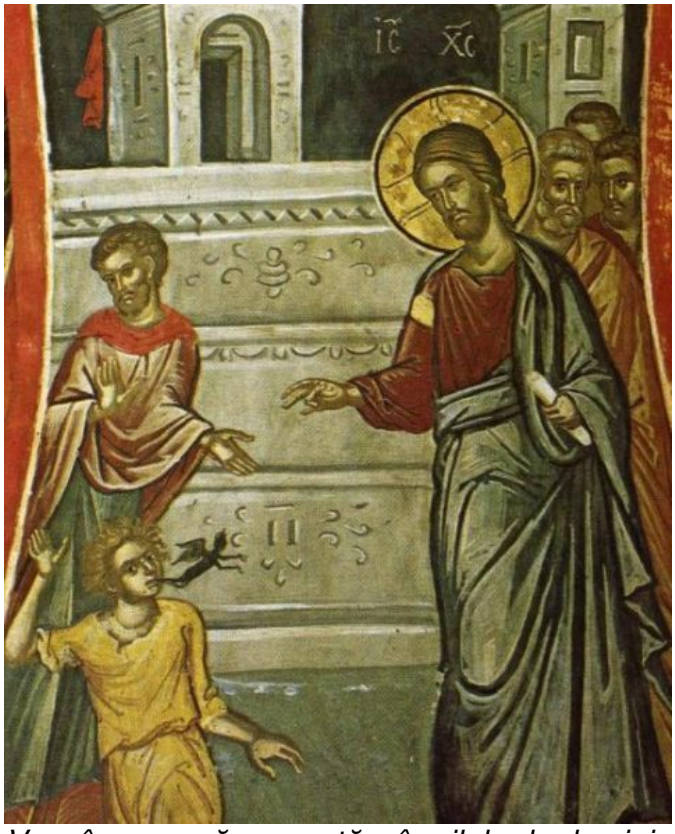

Vom încerca să prezentăm în zilele de duminică câte o omilie a Părintelui Andrei Rimarenko, una din legăturile importante de la sfârșitul sec. XX cu tradiția marilor stareți de la Optina. Am optat pentru varianta prezentării lor după calendarul canonic, respectând astfel atât tradiția Bisericii, cât și, fără îndoială, dorința părintelui, conștienți fiind în același timp de pogoromintele uneori inevitabile în această privință.

După cum Evanghelia de duminica trecută ne-a vorbit despre o furtună pe Marea Tiberiadei, Evanghelia de astăzi ne vorbește și ea de o furtună doar că o furtună mult mai îngrozitoare. În cea de atunci, erau valuri pe mare, dar aici... ascultați ceea ce îi spune lui Hristos tatăl tânărului: „Şi zicând: Doamne, miluieşte pe fiul meu că este lunatic şi pătimeşte rău, căci adesea cade în foc şi adesea în apă.” (Mt. 17:15). Acolo, Petru a coborât din corabia în care ceilalți Apostoli mergereau. Luați aminte că Hristos nu L-a trimis și pe el cum i-a trimist pe toți ceilalți ucenici pe mare. Dar Petru însuși, plin de dorința credinței văzându-l pe Hristos mergând pe apă, a cerut îngăduința de a face la fel. Și ce s-a întâmplat? S-a îndoit și a început să se înece. Iar Hristos l-a spus lui: „Puţin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? " (Mt. 14:31).

Și ce ne spune Evanghelia de astăzi? În Evanghelia de astăzi, tatăl fiului posedat l-a adus întâi la ucenicii lui Hristos. Lor le-a fost dată puterea de a alunga demonii și a vindeca bolile. Acestea păreau că merg împreună cu ascultarea lor. Și cu toate acestea nu au reușit să-l vindece. Iar

când tatăl, aflat într-o grea suferință, i-a povestit aceasta Domnului, Hristos a exclamat mânios:„ Iar Iisus, răspunzând a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțina voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăuunte de mușstar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post.” (Mt. 17:17-21).

Aceasta înseamnă să ai credință! Dar unde putem găsi noi această credință? Doar în Biserică. Apostolii, navigând în corabie în ascultare față de Hristos, în pofida furtunii, nu s-au îndoit. Corabia lor avea o punte care îi proteja de presiunea valurilor. Avea un fund care îi despărțea de apă. Avea o cârmă care îi ghida. În același fel, corabia Bisericii are tot ceea ce îi trebuie pentru a naviga pe marea vieții, prin furtunile ei, spre celălalt tărâm, al vieții veșnice. La fel ca în corabie, în corabia Bisericii, fundația este învățătura lui Hristos care ne arată calea vieții prin fericiri (Mt. 5:3 -11). Sărăcia duhului, plânsul pentru păcate (adică, pocăința), smerenia, flămânzirea și însetarea de adevăr, iertarea, inima curată, iubirea de pace, suferința pentru adevăr – aceasta este temelia corabiei Bisericii. Iar marginile ei sunt învățăturile apostolice. Adică tot ceea ce Hristos a transmis Apostolilor Săi, care în cea mai mare parte se bazează pe Sfânta Scriptură, și care mai este păstrat în comoara Tradiției Bisericii.

Și care este comoara purtată de corabia Bisericii? Aceasta este conținută în cele șapte taine ale Bisericii, care își au toate rădăcina în Sfânta Scriptură. În Faptele Apostolilor ni se supune despre hirotonirea preoților și diaconilor de unde se trrage taina preoției (Fapte 6:3, 5-7). În prima Sa apariție după Înviere, Hristos a suflat peste Apostoli și a spus: „Luaţi Duh Sfânt; Cărora veţi ierta păcatele, le vor fi iertate şi cărora le veţi ţine, vor fi ţinute. " (Ioan 20: 22-23). Aici se află rădăcina Tainei Spovedaniei. Iar toate capitolele în care Ioan vorbește despre pâinea vieții – aceasta este înființarea Tainei Împărtășanei. (Ioan6:32-58). Învățătura Apostolului Pavel despre legătura dintre soț și soție vorbește despre sfințenia Tainei Căsătoriei (I Cor. 7:2-17; Efes. 5:22-33). În Epistola lui Iacov se dau recomandări despre ungerea celor bolnavi cu untdelem și despre rugăciunea în credință pentru el (Iacov 5: 14-15). Și la fel cu toate Tainele. Și mai mult: toate hotărârile Bisericii vin de la Domnul Însuși. În Evanghelia de astăzi ni se vorbește despre nevoia de post și rugăciune. Și Hristos este Acela care Le-o spune ucenicilor Săi. În Biserica Ortodoxă nu există nimic născocit sau adăugat de om. Dar nici nu este ceva ciuntit sau rezumat din predania lui Hristos și a Apostolilor Săi.

„Cred într-una , sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.” Altă biserică sobornicească și aspotolească nu există pe pământ.

Așadar, să păstrăm corabia-Bisericii. Să nu o abandonăm vreodată. Are tot ce ne trebuie. Are și această minunată credință care mișcă munții, iar cu o asemenea credință nimic nu este imposibil. Ne va trece prin furtunile vieții și ne va scoate la limanul veții veșnice.

Traducere din engleză de la www.passaicrussianchurch.com